

Un spectacol și mai multe opinii

Dincolo de cuvântul tipărit, revista noastră înțelege să servească abordarea problemelor principale ale teoriei, istoriei și spectacologiei teatrale, prin dezbateri între oameni de teatru, critici dramatici și spectatori. După consfătuirea cu publicul din Constanța asupra spectacolului Povestea unei iubiri, „Teatrul” a organizat o discuție pe marginea premierei pe țară a piesei Clubul impușcaților (Nekrasov) de Jean Paul Sartre la Teatrul Național din Cluj. La discuție au fost invitați și oameni ai scenei de la teatrele învecinate.

Orientată încă de la început, prin intervenția lui Cornel Zdrehuș, spre problema definirii ca gen a piesei lui Sartre, convorbirea a vădit pasiunea de a epuiza această chestiune. Fără îndoială, în felul acesta, a fost circumscrisă însăși inima fenomenului artistic. Faptul ar fi marcat totuși o limitare, dacă alte aspecte — de la cele organizatorice pînă la cele ale tehnicii actoricești — n-ar fi fost relevate în continuare.

Antrenați însă în discuțiile de principiu, folosind uneori spectacolul ca un simplu pretext, vorbitorii nu s-au ocupat în mod deosebit și amănunțit de realizarea artistică a Teatrului Național din Cluj. Acesta este motivul pentru care, publicînd unele materiale ale consfătuirii, revista le însoțește de o mai amplă expunere asupra spectacolului.

Comic sau dramatic ?

Problema mare a unui spectacol *Nekrasov* este aceea a stabilirii genului — a genului căruia aparține piesa — și a aprecierii modalităților artistice care îl pot ilustra. Punînd în scenă această operă a lui Sartre, Teatrul de Stat din Oradea se deosebește, în aprecierea genului, de Teatrul Național din Cluj. În general, spectacolul de la Cluj s-a desfășurat într-o tonalitate mai gravă decît avem noi intenția să-l realizăm. Aici, se aseamănă mult cu modul în care am văzut spectacolul *Chestiunea rusă*. Noi însă intenționăm să-l realizăm asemenea *Sacului cu surprize* sau asemenea *Revizorului* lui Gogol. Apropierile acestea privesc nu atît maniera de interpretare actoricească, cit un anume caracter de inrudire, ca gen. Ni se pare că piesa *Nekrasov* poate să fie servită foarte bine prin mijloace comice, linie de care Teatrul din Cluj s-a ferit într-o oarecare măsură, recurgînd la o serie de accente mai grave.